

Piet Blanckaert: "Bloemen zijn de saus van een tuin"

Voor Piet Blanckaert vormt de Engelse tuinarchitectuur, met zijn strakke structuren, afgesloten compartimenten, mooie snoeivormen en - vanaf de prille lente - een ongekende bloemenpracht een permanente inspiratiebron. De Brugse tuinarchitect etaleert ook een grote plantenkennis, volgens hem een vereiste om het vak goed te beoefenen. Zijn voorliefde voor een plant als buxus hoeft weinig commentaar: 'het is gewoon de mooiste plant'. Hij is nu ruim twintig jaar als tuinarchitect actief en nog steeds is hij bereid om bij te leren, om te experimenteren.

Piet Blanckaert ontwerpt 'Engels geïnspireerde' tuinen (foto Piet Bekaert)

Naar Engeland

Hoewel Piet Blanckaert zijn tuinarchitectuurstage in Denemarken volbracht, toont hij van in het begin van zijn carrière een grote belangstelling voor Engeland. Hij bezocht in de 20 jaar dat hij als tuinarchitect actief is meer dan 100 Engelse tuinen - zelfs de huwelijksreis ging richting het eiland. Eén van zijn eerste belangrijke ontwerpen was een relatieve kleine tuin in Knokke-Heist, waarin zijn liefde voor Engelse tuinarchitectuur sterk tot uiting komt.

"Ik was toen reeds verzot op topiaires en hoewel de opdrachtgevers geen liefhebbers van dergelijke vormbomen waren, kreeg ik carte blanche. Het is een kleine (700 m²), maar fantastische topiairetuin geworden. De eigenaars zijn 'bekeerd', ze verzorgen zelf de snoei-beurten. Ze houden van hun tuin, die dankzij de uitgesproken architectuur ook in de winter zijn schoonheid bewaart," zegt hij. Op de vraag waar de fascinatie voor Engelse tuinen vandaan komt, antwoordt hij: "Het unieke ligt in de combinatie van verschillende invloeden. De Engelse tuinarchitecten pikten van de Nederlandse, Italiaanse en Franse tuinarchitectuur. In een Engelse tuin is de omkadering eerder klassiek en strak, terwijl de invulling van de tuin zelf, de borders en perken, fleurig en warm zijn. De passie voor bloemen is er groot en ook ik vind dat bloemen de saus van een tuin zijn. De combinatie van strakheid en on-

gedwongenheid gebeurt op een zachte manier, daar ligt de charme."

Inspiratiebron

Piet Blanckaert relativeert zijn passie voor Engelse tuinen. Geen rigiditeit bij hem, hij ontwerpt 'Engels geïnspireerde' tuinen. "Ik zat ooit met de Engelse tuinarchitect Goodday in een jury van een groot plantenfeest in Frankrijk. Ik vroeg hem een Engelse tuin te definiëren en hij antwoordde: 'Een Engelse tuin is een tuin in Engeland'. Daarmee is alles gezegd. Voor de ene staat een Engelse tuin voor landschappelijkheid, de ander verwijst naar mixed borders en voor mij zijn ze gelieerd aan topiaire vormen. Ik heb verschillende lievelingstuinen. Godinton Park in Kent, met een prachtige oprijlaan en fantastische topiaires of Peckwood House, eveneens met vele snoeivormen. Hinton Ampton is zo uitgestrekt dat je in het landschap geen enkel kenmerk van de beschaving, zoals antennes of lantaarnpalen, kan ontwaren. West Green House werd opgekocht door een Australische, die de tuinen op dit moment laat restaureren, een gigantisch werk. Sissinghurst is dan weer een zeer druk bezochte tuin. Ik hou van geometrische topiaires - bogen, vierkanten, prisma's -, niet van dieren. Zoals in Godinton Park zijn ze zeer geschikt om niveauverschillen op te vangen of om speelsheid in de natuur te brengen. Het park is zeer gestructureerd, maar toont

'Het uiteindelijke ontwerp zal mijn stempel dragen'

ook een ongelofelijke bloemenpracht. Een echte inspiratiebron. Dezelfde rijke tuincultuur vindt men eigenlijk ook bij ons. Er zijn in België vele prachtige privé-tuinen. In het buitenland zijn ze weinig gekend omdat ze ontoegankelijk zijn. Open Tuinen, een initiatief van Christine De Grootte, juich ik ten zeerste toe. We beschikken ook over mooie openbare kasteelparken, waarvan vele aan restauratie toe zijn. Hopelijk maakt men er geen pretparken van, maar mooie tuinen."

Praatplan

De Brugse tuinarchitect werkt zelden in opdracht van openbare besturen. Privé-tuinen, zowel kleine als grote, vormen zijn specialiteit, maar het is niet echt een bewuste keuze. Is het niet gemakkelijker om met privé-personen te werken, want minder beslissers om te overtuigen? "Ook als men voor particuliere klanten werkt, doet ieder zijn zeg. Vaak vragen opdrachtgevers de mening van familie, vrienden en kennissen, want een tuinontwerp bestel je niet elke dag. Ik tracht steeds mijn wil door te drukken,

maar op zo'n wijze dat de mensen er zich in terugvinden. Klant is en blijft koning... Je moet een idee ook verkopen. Tijdens een eerste contact praat ik met de klant over alledaagse dingen. Ik tracht zoveel mogelijk te weten te komen. Wat is hun smaak, welke meubels hebben ze, hangt er kunst in het huis? Daarna laat ik de inhoud van het gesprek een tijdje bezinken, waarna ik een voorontwerp

teken, een praatplan. Op basis hiervan verloopt de volgende discussie, een vergadering waar de grote krachtlijnen worden uitgezet en we tot een akkoord kunnen komen. Het praatplan kan nog sterk wijzigen. De klant is de eigenaar van de tuin, maar het uiteindelijke ontwerp zal mijn stempel dragen. Mijn naam wordt eraan verbonden," verduidelijkt hij. "De moeilijkste klanten zijn die

met dezelfde smaak als de ontwerper. Het is alsof je tegen een spiegel praat. Het wordt dan moeilijk om te communiceren."

Plantenkennis

"Een tuin ontwerpen en aanleggen zijn twee verschillende zaken, die volgens mij niet echt samen gaan. Dit is een principiële kwestie. De hele dag buiten werken en 's avonds een beetje ontwerpen,

Voor een tuinarchitect is een grote plantenkennis onontbeerlijk (foto Koen Blanckaert)

dat zou ik niet kunnen," aldus Piet Blanckaert. Mist hij dan niet het direct contact met de materialen, de levende zowel als de harde?

"Ik ben via A3- en vervolgens A2-studies tuinbouw tot tuin- en landschapsarchitectuur (A1) gekomen. Op het vlak van plantenkennis - volgens mij een onontbeerlijke basis voor al wie aan tuinarchitectuur doet - sta ik wel sterk. Voor de rest is veel bespreekbaar, door te luisteren leert men altijd iets bij. Sommige zaken worden tijdens de uitvoering aangepast.

Wat de harde tuinmaterialen betreft, geef ik de voorkeur aan natuursteen of kleiklinkers. Beton zal je in mijn tuinen niet vinden, tenzij op uitdrukkelijke aanvraag van de opdrachtgever. Verder richt ik zoveel mogelijk inheems hout voor te schrijven. In ieder geval dient exotisch hout op planages gekweekt te worden. Ik ben principieel tegen wildkap. Een tuinarchitect mag de natuur niet roven, hij moet respect tonen."

Chantraine

Een mooi voorbeeld van een Engels geïnspireerde tuin is de kasteeltuin van Chantraine in Have-lange. Het geklasseerde kasteel, dat een unieke Romaanse kapel bevat, staat op een heuvel omringd door een slotgracht. Over de voorgeschiedenis van de tuin van deze historische site was niets bekend. Blanckaert tekende een nieuw kader.

"Vanuit de verte kijk je over een grote grasvlakte uit op het hoger gelegen kasteel. Om het gezichtsveld zoveel mogelijk vrij te houden werden de verschillende tuinen aan de zijkant aangelegd. In de as van het kasteel geeft een nieuwe lindendreef wel de nodige diepte aan het gezichtsveld. Vóór de gerestaureerde keermuur plantte ik 12 reuzetaxussen die in vorm werden gesnoeid. De tuin gaat hier over in het bestaande landschap. De taxussen benadrukken die overgang.

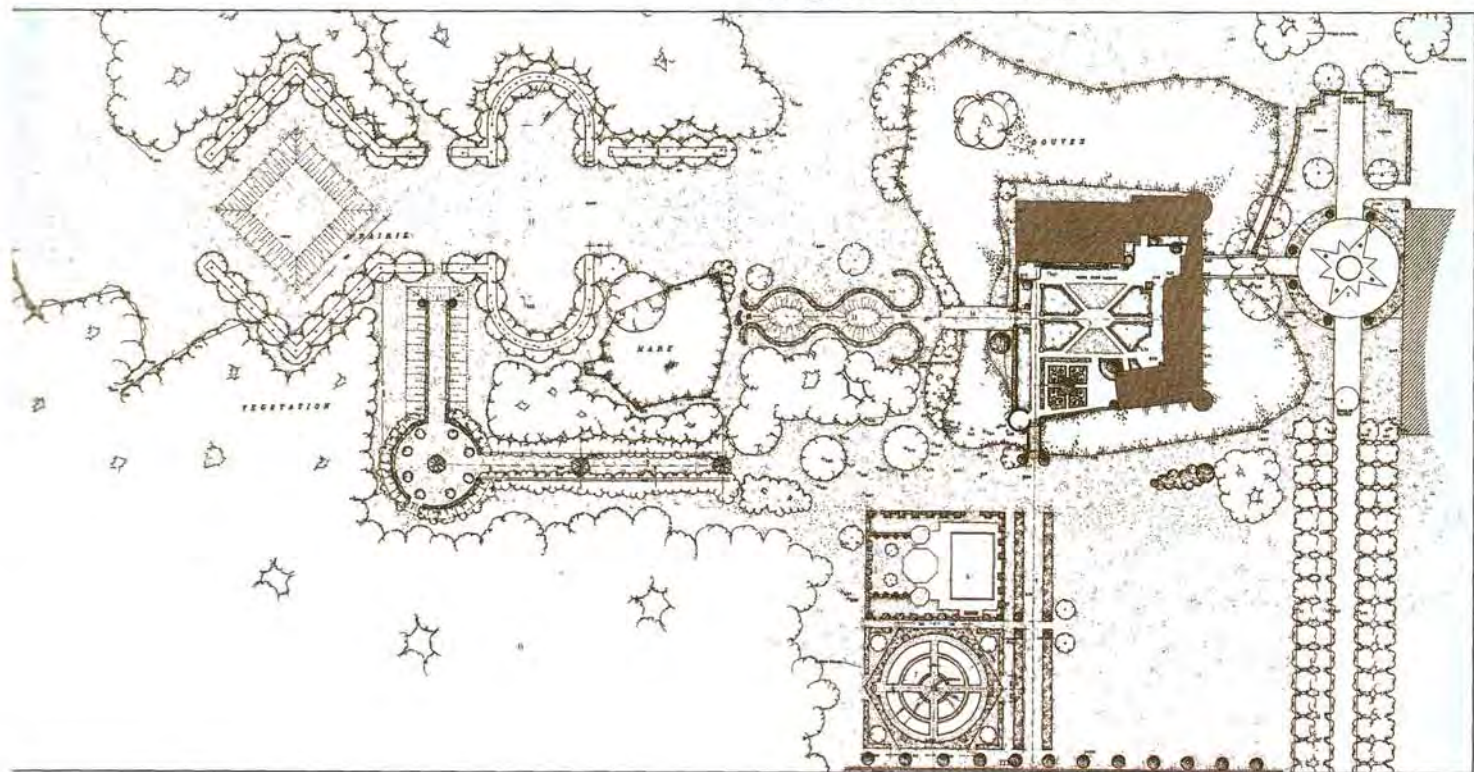
De binnentuin werd volledig nieuw aangelegd. Ik begon te ontwerpen vanaf een grote (nieuwe)

'Bloemen zijn de saus van een tuin' (bloemenweide kasteel Chantraine)

De slangentuin aan de achterkant van het kasteel

Deze West-Vlaamse tuin telt vijf niveaus (foto Christine Ternynck)

Naast de langwerpige waterpartij ligt een lange, kleurrijke border (foto Christine Ternynck)

11

12

taxus, daarbij de lijnen van de circulatie respecterend. Die lijnen ontdekt men door aandachtig te kijken. Je hebt niet alleen de visuele assen, van deur tot deur en van raam tot raam, er zijn ook de assen waarlangs de bewoners in hun domein zullen circuleren. Vanuit de binnentuin vertrekken belangrijke assen naar de verder gelegen tuindelen. Op het vlak van beplanting vind je er een uitgebreide variatie van kleine struiken en vaste planten, alle binnen buxuspartijen. Als je vandaag de binnenkoer bezoekt lijkt het of de tuin er altijd al geweest is, ook als hij amper zes jaar geleden aangelegd."

Compartmenten

Aan de achterkant van het kasteel, in het verlengde van de binnenkoer, ligt de zogenaamde slangentuin. In de lengte bekeken heeft deze tuin een golvend karakter, terwijl hij in de breedte telkens verwijdt. In de as van de slangentuin stond een grote wilde wilg, die uiteraard behouden bleef.

Even verder begint de zgn. rododendronwandeling. In het aansluitende bos verwijst een x-vormig patroon naar de vroegere tuin. De wandeling zelf bevindt zich op een verhoogde berm met op het einde een groep oude taxusbomen, geplant in een cirkel. De takken vormen een koepel. De Brugse tuinarchitect opteerde voor rododendrons omwille van het donkergroene blad. Wanneer de struiken een hoogte van twee meter bereiken zal het gangeffect het best tot uiting komen.

In Chanterai resten er nog twee door taxushagen afgesloten compartimenten: het zwembad en de rozentuin. De taxushagen zullen uitgroeien tot 'groene muren' die verwijzen naar de muren van het kasteel. Ze zullen vanuit de verte gezien één geheel vormen. De rozentuin is niet enkel met rozen gevuld, maar ook met kleine struiken, vaste planten en zomerbloemen. De aanwezigheid van andere bloemen benadrukt extra de specifieke tinten van de rozen. Er werd o.a. gekozen voor Lavatera, Cistus, Lavendel en Exochorda. Bij rozen zijn vooral de bovenste gedeelten van de struiken aantrekkelijk. Bodembedekkers en struiken kleden het geheel beter in.